

BR HECTOR VANHAVERBEKE

geboren te Roeselare op 28 november 1950
overleden te Oostakker
op 8 oktober 2000

Omringd door zijn familie, zijn medebroeders en vrienden van de Kromme Boom is Br. Hector overleden op zondagmorgen 8 oktober 2000. Het was zijn grote wens thuis te mogen sterven. Vele zorgende handen hebben dit mogelijk gemaakt. Afscheid nemen, loslaten is, ongelooflijk moeilijk. Zijn uitvaart, waar vele honderden mensen hun meelevens, hun verdriet en hun erkentelijkheid toonden voor deze goede mens en broeders, was indrukwekkend. Hij was een mens om van te houden, om niet te vergeten.

Hector, zoon en broer, nonkel en broeder, 'onze groten'. Je bent van ons gezin de grootste, de langste. Als kind reeds versta je de kunst om met kinderen om te gaan. Thuis leer je dat. Door moeder bij te springen. Al spelend met broers en zussen. Lang studeren vind je niets voor jou; je kiest meteen na drie jaar middelbaar voor een opleiding als onderwijzer en dat is vier jaar in Oostakker. Het klikt en spoedig geef je te kennen dat je broeder wil worden en dat je dus in Oostakker blijft. Je keuze begrijpen we thuis niet helemaal. Maar je bent vrij. Je hoofd laat zich niet ringeloren en je voelt je er helemaal in je sas. Van vader heb je al de hengelmicrobe, en je kunt er van de natuur helemaal je hobby maken. Je geeft jarenlang les in het eerste leerjaar en de kinderen hebben hun grote meester graag. Je tovert tussen de lijnen het sierlijkste schoonschrift op het bord. Je klas ziet eruit als een museum, opgefleurd met planten, aquarium en terrarium en een rondfladderende kanarie. Ook in je slaapkamer ontsnapt al eens een hamster.

Je wordt directeur van de Oefenschool en plots – nu zeventien jaar geleden – kies je voor iets anders. We kunnen je aanvankelijk weer moeilijk volgen, want je wil je toelagen op azalea's en je neemt met je goede vriend Walter Boes en met andere medebroeders een azaleakwekerij over. De omgang met planten en bloemen doet mensen de pedalen terugvinden, heet het, en daar wil jij voortaan voor leven. In de Kromme Boom kunnen mensen weer op adem en tot zichzelf komen. Ze vinden er een leefgemeenschap met grond aan de voeten. De Kromme Boom is synoniem voor bloemen. Die zijn er in de serres, in 't Groenhof, op het eetfestijn met alle supporters. Jij zorgt er ook voor op elk familiefeest. Waar bloemen zijn, gaan mensen teder met elkaar om. Jij, nonkel Tor, je bent er echt graag bij. Jij houdt van het leven en wie je ontmoet krijgt er een vriend bij. Je leeft mee met je neefjes en nichtjes, met je petekind Bert.

En dan, als je in september 1999 een arm breekt, blijkt er meer aan de hand. Een jaar vecht je tegen een ongeneeslijke ziekte. Toch blijf je vechten, ook op de dag dat de zon een laatste keer je kamer binnendringt en jij dan inslaapt, moegestreden en voorgoed. Niet eens vijftig jaar. Hector, bedankt voor alles. Bij jou tanken wij hoop en geloof, ook nu wij bedroefd achterblijven.